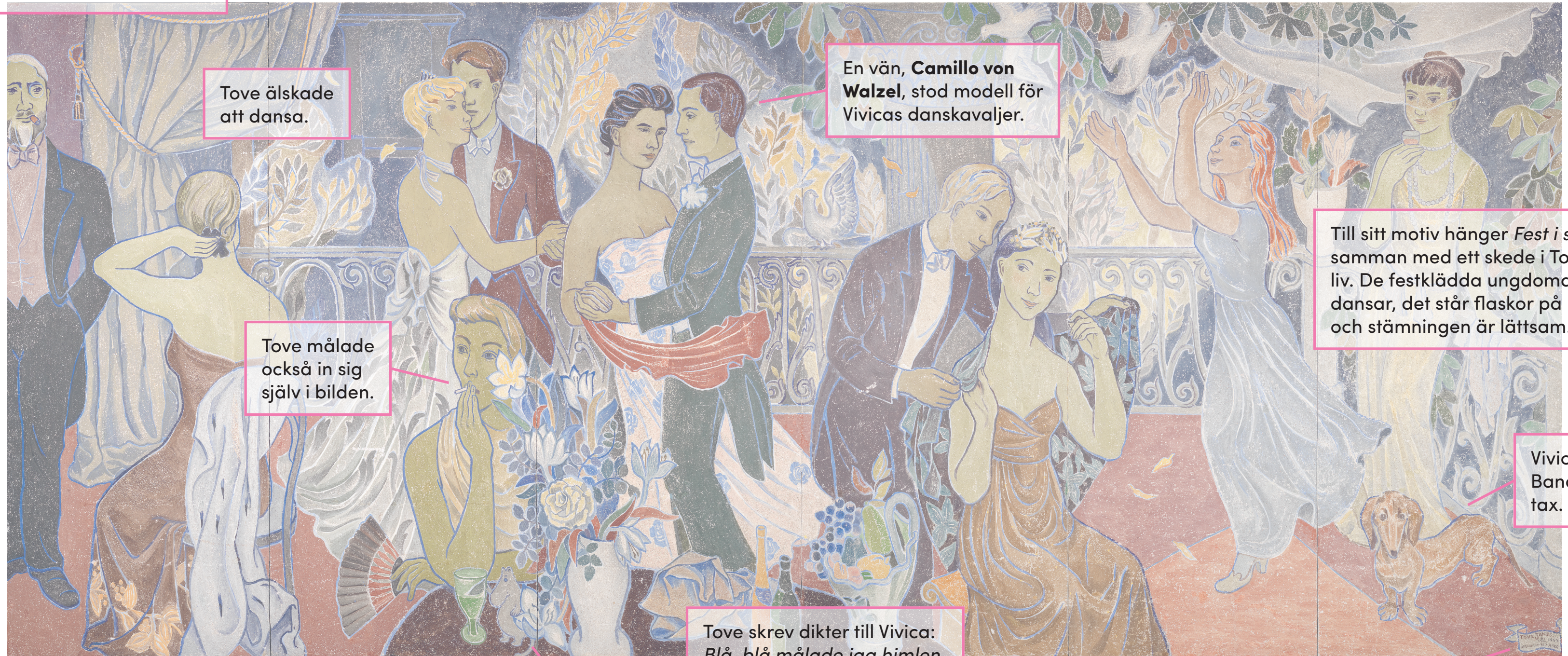

FEST I STAN, 1947

Fresken är cirka 8,6 cm tjock. Verkets höjd är 206 cm och bredd 490 cm.

Freskerna beställdes av Helsingfors stads drätseldirektör **Erik von Frenckell**, som var far till teaterregissören **Vivica Bandler**.

Tove och Vivica Bandler träffades 1946 och inledde ett kärleksförhållande. Tove målade in Vivica på hedersplats i fresken, mitt i verket. Det var djärvt gjort, för på den tiden var homosexualitet förbjudet i lag och skulle hållas hemligt. Då Tove målade freskerna var Vivica i Paris och Tove skrev till henne om hur arbetet framskred. Förhållandet var passionerat men tog till sist slut. Deras vänskap höll livet ut.

Tove älskade att dansa.

Tove målade också in sig själv i bilden.

En vän, **Camillo von Walzel**, stod modell för Vivicas danskavaljer.

Till sitt motiv hänger *Fest i stan* samman med ett skede i Toves eget liv. De festklädda ungdomarna dansar, det står flaskor på borden och stämningen är lättsam.

Vivica Bandler's tax.

Tove skrev dikter till Vivica:
*Blå, blå målade jag himlen
gul som sol din kjol
vackert ditt leende.
Dig har jag målat ljuvaste
jag målade dig på väggen
där ska du förbli
sådan du var
när du älskade mig.*

För muminboken *Trollkarlens hatt* skapade Tove de små figurerna **Tofslan** och **Vifslan**, som hade Tove själv (Tofslan) och Vivica (Vifslan) som förebilder. Tove använde namnen också i sina brev för att beskriva sig själv och Vivica.

Tove hade till en början hjälp av konservatorn **Niilo Suihko**, som hade studerat freskmåleri i Italien. Men så blev de oense om modeller och material och Tove ville måla den här fresken själv. Båda freskerna bär dock Suihkos namn.

